

## “El Sant Sopar té més de començament que de comiat”. Armand Puig nou membre de l'Acadèmia de Doctors

Dij, 28/11/2013 per Catalunya Religió



(*Jordi Llisterra-CR*) El biblista i degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, **Armand Puig** és nou Acadèmic Numerari de la Reial Acadèmia de Doctors. La seva entrada es va oficialitzar solemnement aquest dimarts amb un acte celebrat a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona. Per aquesta ocasió, la sessió acadèmica es va traslladar a la seu de la Facultat de Teologia i va estar presidida pel cardenal **Lluís Martínez Sistach**, conjuntament amb el president de la Real Acadèmia de Doctors (RAD), **Alfredo Rocafort**. A partir d'ara, la RAD comptarà amb dos teòlegs, Josep Gil i Armand Puig, els dos capellans de Tarragona.

Armand Puig va fer una síntesi del discurs d'ingrés -amb la vibrant oratòria que el caracteritza- remarcant l'excepcionalitat de sopar de Jesús amb els apòstols i relacionant-lo amb l'altre àpat que apareix als Evangelis, la multiplicació dels pans i els peixos. “No va ser un sopar pasqual, però va ser un sopar amb tons pasquals”, va explicar justificant que la data més probable del Sant Sopar va ser el 6 d'abril de l'any 30, el dia abans de la celebració de la Pasqua jueva. Puig va relatar la importància de l'únic àpat que prepara el mateix Jesús i que “va més enllà del que els deixebles podrien entendre”.

A través dels relats dels Evangelis, Puig conclou que va ser un sopar de dos o tres hores en el que Jesús allibera els deixebles i respon a les seves preguntes: “Tinc la impressió que el servei va ser el tema del darrer sopar”. També es va aventurar a plantejar com a possibilitat que en aquest esdeveniment hi haguessin pogut assistir algunes dones a més dels apòstols.

En la descripció del sentit últim del Sant Sopar, Armand Puig va remarcar com “l'últim sopar té més de començament que de comiat”. Aquesta continuïtat es mostra amb la ràpida implantació de l'eucaristia com a forma de celebració i trobada de les primeres comunitats cristianes. Finalment, en el seu agraïment per

l'elecció com a acadèmica de la RAD va defensar que també “la teologia cristiana fa aportacions substantives a les ciències de l'Esperit i a les preguntes que tots portem a dins”.

L'editor **Jaume Vallcorba**, com a membre de la Reial Acadèmia va ser el responsable de donar la resposta al discurs d'ingrés. Va lloar la trajectòria investigadora de Puig i va remarcar com a significatiu el fet que fos el cardenal **Joseph Ratzinger** qui presidís el tribunal que li atorgar el doctorat en ciències bíbliques a Roma. Va situar com una de les fites que combinen la tasca acadèmica i la divulgació d'Armand Puig, la coordinació de la Bíblia Catalana Interconfessional “referent actual en llengua catalana”.

Vallcorba, va situar com aportació de la teologia cristiana al pensament l'afegir a la *conversatio* filosòfica, “la contingüitat amb la paraula *communio*”. Sobre la reflexió al voltant del Sant Sopar, va agrair que Puig mostrés “la personalitat de Jesús com a servidor” i que “institueix alguna cosa veritablement nova i, sense que es prengui en el sentit erroni, revolucionaria”.

Al final de l'acte va intervenir el rector de la Universitat Ramon Llull, **Josep Maria Garrell**, que va destacar com, al costat de l'activitat intel·lectual i científica, Armand Puig sempre ha exercit en parròquies: “un doctor, un intel·lectual i un prevere al servei de l'Església. Finalment, el cardenal Martínez Sistach va remarcar “el servei que pot oferir la teologia i la filosofia en una societat molt tecnològica” i com alhora l'Església “compta amb la raó perquè l'ajudi a la comprensió de la fe”.

En [la sessió d'ingrés d'Armand Puig](#) a l'Acadèmia de Doctors també hi van assistir els arquebisbes **Jaume Pujol** i **Joan-Enric Vives**, i president de la Diputació de Barcelona, **Salvador Esteve**.

La [Reial Acadèmia de Doctors](#), constituïda a Barcelona el 1914, té com a finalitat principal la investigació i fomentar la promoció del saber en l'àmbit de la llengua catalana: la missió de l'acadèmic “no ha de ser altra que cercar la veritat i defensar la vida, treballar la ciència i proclamar la convivència intercultural”. Actualment està integrada per cent acadèmics distribuïts en cinc seccions: Ciències de la Salut, Ciències Socials, Ciències Humanes, Ciències Experimentals i Ciències Tecnològiques.

**Armand Puig i Tàrrach** (La Selva del Camp, Tarragona, 1953). És prevere, doctor en Ciències Bíbliques i degà-president de la [Facultat de Teologia de Catalunya](#) des de 2006. Coordinador de la traducció interconfessional catalana de la Bíblia, és membre de la Studiorum Novi Testamenti Societas i director de publicacions científiques de l'Associació Bíblica de Catalunya, és editor de la col·lecció “Scripta Biblica”; també és president del Corpus Biblicum Catalanicum. Ha escrit nombrosos articles i llibres sobre temàtica bíblica i espiritual. Destaquen *Jesús. Una biografia* (2005), traduït a set llengües, *Los evangelios apócrifos (I)* (2008), *Jesus: An Uncommon Journey. Studies on the Historical Jesus* (2010), *La Sagrada Família según Gaudí. Comprender un símbolo* (2011). Darrerament ha coeditat amb T. Trafny, *God and World. Theology of Creation from Scientific and Ecumenical Standpoints* (2012) i amb Jordi Bonet Armengol: *Arquitectura i símbol de la Sagrada Família* (2013). És membre i consiliari de la Comunitat de Sant'Egidio, rector de la parròquia dels Sants Just i Pastor de Barcelona i patró de la Fundació Joan Maragall.

